

Sayın Hocam,

Bu mektubu size yazma sebebim 24 Eylül - 6 Ekim 2012 arasında FIGO Dünya Kongresi bünyesinde düzenlenen "annelik ölümlerinin önlenmesi" konusunda verilen eğitim bursunu (FIGO/SIGO 2012 International Fellowship Programme) kazananlardan biri olarak İtalya'ya gelmiş olmam. Mektubu ayağımın tozuyla, evim Adana'ya geldiğimde tamamlayarak size yolluyorum. Amacım ise sonraki kongreler için başvuruda bulunacakları bilgilendirmek ve cesaretlendirmek.

Mektubun başında öncelikle eğitim bursunun kapsamından bahsetmek istiyorum. Burs sayesinde FIGO'nun 20. Dünya Kongresi'ne davetli olarak katıldım. Ayrıca kongrede plasenta akreta konusunda bir de sözlü sunum yapma imkanı buldum. Bütün bu olanlar arasında en güzel tesadüf ise sözlü sunumdaki oturum başkanının 3 yıl önce, derneğimiz adına çeviri editörü yardımcılığı görevini üstlendiğim "Doğum sonrası kanama. Değerlendirme, yönetim ve cerrahi için kaynak kitabı"nın editörü Christopher B-Lynch olmasıydı. FIGO bursiyerlerine uçak ile ulaşım, konaklama, yemek ve şehir içi ulaşım dahil her imkanı sunuyor. Bu konuyu fazla detaylandırmak istemiyorum, zira Türkçe'de çok sevdiğim bir deyiş vardır. Biri yoldan geldiğinde "Yediğin içtiğin senin olsun, gezip gördüğünü anlat" derler. Ben de bu nedenle sadece izlenimlerimi size aktarmaya çalışacağım. Ama bizlere sağlanmış cömert olanaklar için FIGO ve SIGO (İtalyan Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanları Derneği) yönetimlerine teşekkür etmek istiyorum.

24 Eylül - 04 Ekim arasında ise Sicilya'nın Catania şehrinde, Cannizzaro Hastanesi'nde bir Hintli meslektaşımınla beraber çalıştık. Burada da yılda 1000 dolayında doğum, 200 kadar da jinekolojik onkoloji ameliyatı yapılan bir kliniğin çalışmalarını izledik. Meslektaşlarımızla karşılıklı olarak deneyimlerimizi paylaşma olanağını bulmanın yanı sıra yeni dostluklar edindik. Catania'daki hastane personelini burada sevgi ve saygıyla bir kez daha anmak istiyorum. Herkes bize ev sahipliği yapma konusunda samimi bir yarış içindeydi.

Kongreden önceki 2 gün boyunca (5-6 Ekim) "Kadın Sağlığı" konulu çalıştaya da yine FIGO

tarafından davet edildim. Kursun açılışını FIGO Başkanı Prof Gamal SEROUR, FIGO Başkan yardımcısı Prof Takeshi MARUO ve WHO'nun Üreme Sağlığı Araştırmaları Birim Yöneticisi Dr Mike MBIZVO yaptılar. Bu kursta iki gün boyunca aile planlaması, güvenli abortus, cinsel yolla bulaşan hastalıklar konuları ele alındı.

Bursun son ayağını ise kongre oluşturuyordu. Bu noktada dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen meslektaşlarımla geçirdiğim 8 günden bahsetmek istiyorum. Benim için değeri tarif edilmez bir deneyim olduğu itiraf etmeliydim. Hindistan, Bangladeş, Nepal, Filipinler, Uruguay, Brezilya, Kolombiya, Mısır, Tunus, Gana, Nijerya, Rusya, Hırvatistan, Arnavutluk, Gürcistan, Kırgızistan'dan akranım meslektaşlarla birlikte ülkelerimizdeki sağlık sistemleri, tıbbi uygulamalar hakkında deneyimlerimizi paylaştık (Resim 1). Dünyanın bazı bölgelerinde oksitosine ulaşmanın mümkün olmadığı, hatta bazılarında damar yolu açmayı bilen sağlık çalışanı bile olmadan kanamayla boğuşmak zorunda kalan meslektaşlarının deneyimlerini dinlemek oldukça çarpıcıydı. Atoni kanaması olan bir hastaya müdahale edecek kimse bulunmayabileceği, bu sırada hastaya kendi kendine masaj yaptırıldığını öğrenmek sahip olduklarımıza hak ettiği değeri vermemiz konusunda beni daha bilinçlendirdi. Beni derinden etkileyen bir başka konu ise dünyanın bazı ülkelerinde kız çocuklarının halen kürtaj ya da doğum sonunda katledilmeye maruz kalıyor olduğunu öğrenmemdi. Bu çağda bu durumun, hem de yaygın bir şekilde, sürüyor olmasını öğrenmek korkunçtu. FIGO bizleri şehrin dışında bir çiftlik evinde misafir etmeyi tercih etmişti. Bu durumun ulaşım açısından biraz zahmetli olsa da, birbirimizle geçirdiğimiz süreyi arttırmaya hizmet ettiği kesindi. Bu sayede ömür boyu süreceğine inandığım dostluklar edindim.

Bu mektubu kaleme almaya beni iten şey ise ne yazık ki bu tür burs ve teşviklerden yeterince yararlanamadığımızı düşünüyor olmamdır. Benim bu bursa başvurmamı sağlayan, dikkatimi bu yöne çeken hocam Prof Cansun DEMİR oldu. Kendisine bir kez daha teşekkür etmeden geçemeyeceğim. FIGO'nun kongre sitesindeki ilanı görmeme rağmen çok da ciddiye

almamıştım. Ancak burada geçirdiğim günlerden sonra daha iyi idrak ediyorum ki bu tür kaynakları daha yakından izlemekte yarar var. Yapılan toplantılarda ülkemizin varlığını her düzeyde temsil etmenin sayısız faydası olduğu şüphesiz. Burada "her düzeyde" kelimesinin özellikle altını çizmek istiyorum. Katılımcı olarak yer alıyor olmamızın yanı sıra bildiri sunan, konuşmacı olan, derneğin veya yayın organları olan derginin yönetim basamaklarında yer almaktan bahsediyorum. Zira buradaki gözlemlerimde bir kez daha fark ettim ki, ülkemizde kadın hastalıkları ve doğum hekimliğine ait uygulamalar bence artık bilgi ihraç edecek düzeydedir. Ne var ki, bu durumun sadece biz farkındayız. Hiç kuşku yok ki bu tür platformların vitrinini ürettiğimiz iyi işlerle dolduracak malzemeye sahibiz.



Resim 1: Burs programındaki meslektaşlarımızla birlikte Roma'da konakladığımız otelin bahçesinde.

Yukarıda da belirttiğim gibi niyetim bir sonraki FIGO için de benzer başvurular konusunda benden sonraki kuşakları cesaretlendirmek. Bursla ilgili detayları kongrenin sitesi yayında olduğu sürece bulmak mümkün; sitenin adresi ise <http://www.figo2012.org/fellowship/>. Koşulları özetleyecek olursam:

* Sizin de dikkatinizi çekeceği gibi 30-40 arası olma ve eğitim veren kurumda uzman olarak çalışma koşulu var: Açıkçası ülkemiz için başvuru yapacakların tercihen 30-35 yaş grubundan olmasını öneriyorum. Zira bu yaş grubundakiler henüz yeni uzman olmuş ve mecburi hizmet nedeniyle ülkenin düşük olanaklı bölgelerindeki görevlerini yeni bitirmiş konumdalar. Bu durum da mesleğin henüz başında, yoğun çalışma temposu etkisiyle, bir miktar tükenmişlik yaratıyor.

Oysa bizim imkansızlık olarak gördüğümüz halin bile dünyanın pek çok bölgesi için hayal ötesinde olduğu gözlemleniyor yukarıda bahsettiğim olumsuz ruh halini silmeye yetecektir. Üstelik bir eğitim hastanesinde, kariyerinin henüz başındayken böyle bir deneyim kazanmak da paha biçilmez olacaktır.

- * Gelişmekte olan bir ülkeden olmak: Maalesef halen bu gruptayız⁽¹⁾. Bu sınıflamanın pek çok kalkınmışlık indeksine bakılarak yapıldığı göz önüne alınmalıdır. Yukarıda da bahsettiğim gibi ülkemizin kadın hastalıkları ve doğum uygulamaları konusunda bu sınıfta olmadığına inancım tamdır.
- * İngilizce'yi akıcı şekilde konuşmak: Özellikle bu konuda herkesi cesaretlendirmek isterim.

Mektubumun sonlarına yaklaşırken sizin aracılığınızla 3 yıl sonra 30-35 yaşları arasında olacak meslektaşlarıma seslenmek istiyorum. Şu anda girişeceğimiz birkaç iyi planlanmış çalışma ve bölüm yöneticileriniz hakkınızda yazacağı olumlu referans mektupları 3 yıl sonra bu bursu sizin kazanmanızı sağlayacaktır. Bu konuda deneyimlerimin tüm meslektaşlarıma hizmetinde olduğunu tüm samimiyetimle belirtmek isterim. Hayalim odur ki, 3-4 kongre sonra (yani sıra tekrar Avrupa kıtasına geldiğinde) FIGO'ya Türkiye ev sahipliği yapsın ve bizler diğer ülkelerden gelen misafirlerimize ülkemizin hastanelerinde neler yapıldığını gösterebileyim. Bunun hayali bile bana heyecan veriyor: Dünya doktorları üniversitelerimizin, eğitim araştırma hastanelerimizin deneyimlerini ve bizim ev sahipliği yaptığımız kongreyi izleyecekler. Şimdiden kendi üniversitemde 2-4 fellowu ağırlamaya hazır olduğumu bilmenizi isterim.

FIGO WORLD CONGRESS ISTANBUL'un hayaliyle en derin saygılarımı sunuyorum.

KAYNAKLAR

1. Lyng N. IMF working paper. Classifications of countries based on their level of development: how it is done and how it could be done. Basım yılı: 2011; sayfa: 9.